

trei talentați studenți: Vlad Schlezak, Ileana Pop și Andreea Csapo, care au cucerit publicul prin fantezia plastică și designul vestimentar al unicateilor prezentate.

Invitații străini, grupul de dansuri istorice *Kancioneta* din Tabor (Republica Cehă), toboșarii și stegarii „Vessilliferi” din Marostica (Italia), au adus o pată de culoare atmosferei din Cetate, stârnind și un interes profesional în dialogul cu trupele românești.

Ținuta culturală a Festivalului a fost îmbogățită prin sesiunile de comunicări științifice și prelegerile unor istorici, oameni de cultură, cercetători științifici care au stârnit un autentic interes în rândul tinerilor prezenți zilnic în sala festivă a Primăriei. Ei au aflat, la fiecare din cele șapte întâlniri, lucruri inedite despre trecutul Cetății Sighișoara, despre ezoterismul medieval, riturile de infamare, instituția cavalerilor în Europa și în spațiul românesc și societățile secrete medievale.

Prezența lui Radu Gheorghe a dat strălucire acestei ediții. Spectacolul *Ludwig, Nicolo & Jo*, reprezentat stagiunea trecută pe scena Teatrului Național București, avându-i în distribuție pe Radu Gheorghe, Liviu Răduca (la București, Mihai Bisericanu joacă rolul lui Beethoven) și Georgeta Ciocârlan, a electrizat publicul strâns în Piața Cetății. Având o arhitectură muzicală clasică, spectacolul este unul de divertisment teatral și muzical care abundă în elemente de mimă și pantomimă, improvizatie, latura interactivă asigurând succesul la toate categoriile de public.

Evenimentul de maximă elevație spirituală l-a constituit concertul Corului *Madrigal*, aflat sub bagheta magică a dirijorului Marin Constantin, susținut în Catedrala Ortodoxă a orașului-gazdă. Participarea orașelor, cu care Sighișoara are parteneriate, și a invitaților străini a dat și o dimensiune internațională acestui Festival, organizat sub patronajul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO.

Conferințele de presă și o revistă au completat cu informații programul ediției a 14-a. Neobosiții organizatori au dat dovadă de vigilență maximă pentru ca ținuta culturală a Festivalului să nu fie umbrită de nimeni și de nimic.

La edițiile viitoare, invitând și mai mulți artiști din străinătate, directorul Radu Olăreanu și primarul Dorin Dăneșan, vor reuși să facă din *Sighișoara Medievală* un important Festival european. Fac această recomandare inspirat fiind de moto-ul ales în acest an, deviza istoricului Jacques Le Goff – „*Pentru un alt Ev Mediu*”.

Marinela ȚEPUȘ

Focșani

STEF-ul, din acest an STEV

Am fost invitată să fac parte din juriul STEF-ului, adică Stagiunea Teatrală a Elevilor Focșăneni (din acest an, devenit STEV, adică a Elevilor Vrânceni) pentru a cincea oară. Am răspuns cu același entuziasm ca de fiecare dată. Ba am fost în stare să renunț la câteva zile de stat la Sibiu (Festivalul Internațional de Teatru), pentru a nu pierde Focșaniul. Parol!

De ce? Pentru că organizatorii, și mai ales Aurel Oborocea (directorul Festivalului și al Casei de Cultură a Sindicatelor) sunt deosebit de ospitalieri și te fac să te simți nu doar bine, ci și util. Pentru că spectacolele copiilor, cu oricâte erori de construcție, nu pot fi plictisitoare; îi salvează tinerețea, candoarea, dăruirea. Pentru că orașul are multă verdeață și un parc în care poți să te refugiezi oricând, uitând de poluare, de blocuri din beton, de metrou, de înghesuiala din tramvaiele bucureștene, de zgomot. Pentru că sala Casei de Cultură a Sindicatelor, locul unde se desfășoară evenimentul, este plină-ochi la fiecare reprezentație, cu elevi (la început, gălăgioși, apoi buni „suporteri” ai trupei pe care o susțin cu tot elanul; spun „suporteri”, pentru că, nu întotdeauna, se comportă chiar ca niște spectatori de teatru – mai râd când nu e cazul, mai aplaudă la-ntâmplare, mai se foiesc sau ies din sală înainte de lăsarea cortinei.). Însă nimic nu poate să te supere!!! Totul poartă amprenta veseliei pure.

Vezi spectacole mai mult sau mai puțin reușite. Nici o noutate! La mai toate festivalurile de teatru e la fel! Dar, aici, nu mergi pentru a admira o viziune regizorală impecabilă, un decor nemaipomenit, o interpretare de excepție, ci pentru a descoperi potențialul unor elevi de liceu de a comunica, de a alege un text adecvat vârstei și puterilor lor, de a-l pune în scenă, de a realiza o minimă scenografie, de a alege o muzică adecvată, de a face, eventual, și un afiș sau un program și, mai mult decât atât, de a observa în ce măsură experiența aceasta de câteva luni le poate folosi în viitor. Nu neapărat pentru a deveni artiști, cât pentru a se dezinhiba, a deveni (mai) sociabili, a se integra mai ușor într-o colectivitate. Este marea calitate a acestui eveniment, ajuns la cea de-a 24-a ediție.

S-au prezentat, în acest an, opt trupe ale unor licee din Focșani (Liceul de Muzică și Arte Plastice „Gh. Tattarescu”, Grupul Școlar de Electrotehnică, Grupul Școlar Agricol, Colegiul Național „Al. I. Cuza”, Liceul cu Program Sportiv, Liceul Pedagogic „Spiru Haret”, Grupul Școlar Industrie Ușoară, Colegiul Național „Unirea”), la care s-a adăugat cea a Liceului „Emil Botta” din Adjud. Pentru că organizatorii au hotărât ca, începând cu acest an, manifestarea să atragă și liceele din alte localități ale județului. Un gând bun, mai ales că, la spectacolul elevilor din Adjud, au fost prezenți mulți colegi din Focșani. Asta da, solidaritate! Au fost montate piese de toate felurile, scrise chiar de către elevi (Petru Fistoc), de autori contemporani (Vlad Zografi, Matei Vișniec, Dumitru Solomon) sau clasici (Goldoni, Marivaux). Mai mult decât în anii trecuți, textele au fost bine asimilate de elevi, cu siguranță și pentru că erau mai pe înțelesul lor. Am apreciat grija profesoarelor (Gabriela Popa, Carmen Ion) de la Liceul Pedagogic, a căror prezență alături de copii întru realizarea spectacolului s-a simțit din plin, entuziasmul și strădania copiilor de la Grupul Școlar Industrie Ușoară și de la Liceul „Emil Botta” din Adjud, precum și profesionalismul cu care i-au ghidat Adrian Damian și Adriana Bordeianu pe elevii Colegiului Național „Unirea” (câștigătorii Premiului I și al Trofeului, pentru spectacolul *Deșteptarea primăverii* de Frank Wedekind).

Cred că acest gen de manifestări ar trebui să fie în mai toate orașele României. Un semn bun: din acest an, există și la Buzău un astfel de festival al elevilor. Se numește „Cu Teatrul la... Cap” și este organizat de către Consiliul Județean al Elevilor, în colaborare cu Teatrul „George Ciprian”, după modelul Galei Noilor Generații – *Capul de... Regizor*. Să fie într-un ceas bun!!!